

[Forsvarsministeren]

en sandsynlighed for, at det pres, vi har oplevet på forswarets pilotområde, vil aftage.

Endvidere blev jeg spurgt, hvordan man sammenstikker de beløb, der er tale om for så vidt angår uddannelsen af forswarets piloter. Man kan selvfølgelig stille et sådant regnestykke op på mange forskellig måder. Når omkostningerne er høje ved uddannelse af forswarets piloter, hænger det bl.a. sammen med, at en stor del af uddannelsen foregår i USA – det er dér, man har faciliteterne og mulighederne for at gennemføre uddannelsen – og at der er tale om en uddannelse, hvor det materielle antal flyvetimer osv., der er forbundet med uddannelsens gennemførelse, er særdeles bekostelig.

Endelig spørger fru Pia Kjærsgaard, hvor stor en del af de omkostninger, der måtte være tale om i forbindelse med etableringen af uddannelsen, som forsaret skal dække. Det kan vi ikke sætte noget tal på, men det, der er afgørende i forbindelse med forslaget fremkomst, er, at vi får en uddannelse, der kvalitetsmæssigt er så god, at de civile flyveselskaber føler, at de piloter, der udgår fra denne uddannelse, lever op til de krav, de stiller. I den forbindelse kan det være en fordel, at forsaret, der jo har en ekspertise bl.a. i forbindelse med udvælgelsen af piloterne, bistår. Men vi taler som nævnt om begrænsede beløb, og jeg må også minde om, at vi i den aftale, der gælder om forswarets ordning for perioden frem til 1987, en ordning, der jo er indgået mellem de fire regeringspartier og socialdemokratiet, har fastsat, at forsaret alene skal uddanne piloter til eget formål, og det vil sige, at vi ikke har budgetteret i forsvarsforliget med større omkostninger til aktiviteter uden for forswarets område. Men forsaret har naturligvis en interesse i, at også den civile uddannelse bliver så god som muligt, og derfor vil vi da gerne bistå i opbygningsfasen inden for rimelige rammer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en akademiingeniøruddannelse ved Odense teknikum.

Af Søgaard (S) m.fl.
(Fremsat 14/1 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Inden jeg kommer ind på selve forslaget, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om Odense teknikums særlige forsøgsuddannelse, hvorpå de sidste studerende jo optages nu i januar måned.

Studenter og HFere, som søger optagelse på et teknikum, skal normalt gennemgå et helt års praktik, inden de kan gå i gang med selve det treårige teoretiske studium. Praktikåret består af et halvt års værkstedskursus på en teknisk skole efterfulgt af et halvt års erhvervspraktik i en erhvervs virksomhed.

På forsøgsordningen i Odense er dette hele års forudgående praktik erstattet af et halvt års praktik, som er lagt ind i studiets tredje semester. Værstedskursusperioden og erhvervspraktikperioden er her hver af kun tre måneders varighed.

Når vi nu har valgt at lade forsøgsordningen ophøre, er det ikke for at begrænse kvindernes muligheder – bestemt ikke – for at søge ind på ingeniøruddannelserne. Jeg vil ikke afvise, at forsøgsordningen procentvis har haft flere kvindelige studerende end Odense teknikums andre studieretninger, men man må huske på, at kvinderne stadig med et par enkelte undtagelser totalt set udgør under 10 pct. af de studerende, som optages på alle landets teknika, mod 13 pct. ved forsøgsordningen i 1985. Det er altså meget små talstørrelser, vi taler om.